

thi Krigen staar vel ikke saa længe paa, og vi have ikke saa mange Kræfter tilovers i Krigstid til at hamre løs paa Pantserflibet, at vi kunne vente til det belejlige Dieblik at faae det færdigt; kun forsaavidt Krigen maatte komme lige i det Dieblik, da vi havde det færdigt, vilde det have Betydning, at vi byggede i Indlandet. I høert Tilfælde vil det gaa langsomt nok med Bygningen her hjemme, saaledes at det af det ærede Medlem ansøgte Argument om, at Krigen kunde udbryde netop i det Dieblik, da man skulde til at bruge Skibet, Tintet beviser, ligesaa lidt som den Omstændighed, at vi ikke havde Bygningen af Skibet for Die; thi i saa Henseende kunde vi jo holde os til de sagkyndige Kontrollører, som vi jo ogsaa kunde have paa det fremmede Værft. Det ærede Medlems Bemærkninger have saaledes ikke været istand til at afkræfte Flextallets Tvivl i denne Henseende, en Tvivl, — jeg gjentager det, — der iøvrigt ikke hænger saaledes sammen med Hovedspørgsmaalet, at jeg stærkt skal urgere den. Det ærede Medlem udviklede dernæst, at vi, dersom vi byggede det ene Skib, kunde gaa den Vej, men for at indhente det Forsømte, maatte vi maasse gaa en noget længere Vej. Det er disse Ord „indhente det Forsømte“, som jeg nærmere skal omtale. Jeg kan ikke skjønne, at vi efter hele den Plan, vi have lagt for vort Forsvars Udvikling og ogsaa efter den Tante, som i sin Tid blev fremsat af Forsvarskommissionen, have forsjønt Noget med Hensyn til Udviklingen af vort Forsvarsvæsen. Vi have i de sidste 8 Aar bevilget saa betydelige Beløb til vort Forsvarsvæsen, at man i det foregaaende Tidrum forholdsvis, naar man tager Danmarks Udstrækning i Betragtning, ikke nær ere gaaede saa vidt. Det er min Opfattelse, og jeg ønsker den modbevist ved Tal, inden jeg forlader denne Paastand. Den modfatte Paastand, at vi skammelige have forsjønt Dette eller Dint, hidrører fra en Betragtning, der næsten kun har eet Maal hertilands, at strabe alle de Penge, som der kan være Tale om at faae fat paa, sammen, lægge dem over til Forsvarsvæsenet og, uden at bedømme hvilken Nytte vi kunne have deraf i den ene eller den anden Retning, ganske overlade dem til „de Sagkyndige“. I de sidste Aar, som jeg har nævnt, have vi bygget adskillige Kampskibe, og vi have bygget mindre Skibe paa Værftet, ja vi have endog gaaet i disse Aar bevilget Penge til Bygningen af mindre Skibe, der ere nødvendige for Flaaden, og det i et saadant Tal, at den vedkommende Marineminister ikke efter sin Udtalelse idag ønsker at faae flere af samme Slags for Tiden. Vi have bevilget 200,000 Kr. mere, end vi tidligere have bevilget; vi begyndte med $\frac{1}{2}$ Million og ere gaaede op til 600,000 Rd. Vi have givet Ministeriet Bemyndigelse til at bygge, med Undtagelse af dette større Pantserflibet efter dette System, paa det Materiel, som han iøvrigt efter Flaadens

Stilling fandt hensigtsmæssig. Naar et æret Medlem — jeg skal nævne ham — det var det ærede Medlem for Thisted Amts 2den Valgkreds (Sagd) spøiede til, at vi ogsaa havde indvirket skadeligt paa Hærvesenet, skal jeg dertil sige, at, hvis han ogsaa tager dette Tidrum i Betragtning, i hvilket vi have haft Hærbudgetterne til Behandling og sammenligner det med det Tidrum, da man traf henimod en Krig for hver Depeche, man skrev, vil han se mangfoldige Forskelligheder paa Udviklingen og Beredvilligheden til at forhandle disse Anliggender mellem nu og da, og navnlig maa man lægge Mærke til den ganske overordentlig væsentlige Forandring, som Rigsdagen og Regjeringen er bleven enig om at foretage, nemlig at bygge vort levende Forsvar paa hver vaabensfør Mand, hvilket man som bekendt ikke fandt for godt tidligere, da Rigsraadet havde Sagen til Overveelse. Og hvis den ærede Krigsbestyrelse ikke ved Benyttelsen af de 4 til 5 Millioner i disse Maringer nu har skabt en efter vore Forhold vel øvet og kampdygtig Hær, da er det ikke Rigsdagens Skyld, men da er det Regjeringens Skyld, der har benyttet de store Midler, som vi have bevilget. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 9de Valgkreds (Luzen) talte dernæst om, at man har gjort Brud paa Udviklingen i de sidste Aar ved kun at bygge Kanonbaade, og han gav os i enkelte Træk vor tidligere Skibsbygning- og Flaadeudviklingshistorie; men det ærede Medlem glemte jo i en overordentlig høj Grad to aldeles afgørende Momenter. Det ene var det, at vi i den Tid ere gaaede over fra Bygningen af upantsrede Skibe til Bygningen af pantsrede Skibe, og det andet var endnu væsentligere, nemlig, at vi før 1864 nærmest lige overfor den Magt, vi havde for Die, havde Herredømmet paa Søen selv med vort daværende Materiel, saaledes som det var bleven udviklet, hvorimod vi siden da ere og maa være blevene fuldstændig distancerede. Det kan altfaa ikke siges, at vi have gjort Brud paa Udviklingen, da vi overhovedet ikke have bygget saadanne Skibe før. Havde man vedtaget her efter en alvorlig Forhandling mellem Rigsdagen og Regjeringen f. Ex. at gaa over til Bygningen af nogle af disse Skibe, og man, uagtet Forholdene imidlertid med Hensyn til Nyttens og Nødvendigheden af pantsrede Skibe ikke vare blevene forandrede, saa brød af fra denne indgaaede Overenskomst og ikke vilde bevilge de fornødne Penge til den videre Bygning af disse Skibe, hvorom man var bleven enig, kunde der være Tale om, at man ligesom havde gjort Brud paa den Udvikling, man havde begyndt paa efter en fælles Beslutning; men saalænge vi ikke ere gaaede over til dette Nye, kan der ikke være Tale om, at vi have gjort Brud paa dette Nye. Det ærede Medlem misforstod en Antydning af mig, naar han udtalte, at man ikke kunde bygge en Flaade paa et Løfte af Ordspøreren,